

Μεσσηνιακής καταγωγής η αρχαιότερη πινακίδα Γραμμικής Β' στην Ευρώπη

Δημοσίευση: 04 Απρ 2011, 11:46

Η πινακίδα είναι ουσιαστικά ένα θραύσμα διαστάσεων 2,5X4 εκατοστών

Αθήνα

Μία πήλινη πινακίδα της Μυκηναϊκής εποχής, που βρέθηκε κατά τις ανασκαφές του περασμένου καλοκαιριού στην Ίκλαινα της Μεσσηνίας, θεωρείται ότι φέρει την αρχαιότερη ελληνική -και κατά συνέπεια ευρωπαϊκή- γραφή. Η πινακίδα, την οποία έφερε στο φως μέσα σε έναν ελαιώνα ο αρχαιολόγος Μιχάλης Κοσμόπουλος καθηγητής του πανεπιστημίου του Σεν Λιούις του Μιζούρι, στην πραγματικότητα είναι ένα θραύσμα, διαστάσεων περίπου 2,5 εκ. ύψος και 4 εκ. πλάτος.

Το σημαντικό, όμως, είναι η χρονολόγησή της, που τοποθετείται μεταξύ του 1450 και 1450 π.Χ. Δηλαδή είναι πρωιμότερη κατά πολύ από τις υπόλοιπες γνωστές πινακίδες. Η γραφή στην οποία είναι γραμμένο το μικρό κείμενο που σώζεται, είναι η Γραμμική Β και περιλαμβάνει από τη μία πλευρά τον σχηματισμό ρήματος που σχετίζεται με την κατασκευή και από την άλλη ονόματα και αριθμούς, που πιθανότατα αντιστοιχούν σε

κάποιον κατάλογο ιδιοκτησίας.

Πινακίδες σε Γραμμική Β, την πρώτη γραφή της ελληνικής γλώσσας, έχουν έρθει στο φως και στις Μυκήνες, την Πύλο, την Θήβα και άλλα μεγάλα μυκηναϊκά κέντρα, αλλά η χρονολόγησή τους είναι μεταγενέστερη. Σύμφωνα με τον κ. Κοσμόπουλο, η συγκεκριμένη πινακίδα αλλάζει τις έως τώρα γνώσεις μας για τη χρήση της Γραμμικής Β αλλά ενδεχομένως και για την εξάπλωση της γραφής.

«Σύμφωνα με όσα γνωρίζουμε, η πινακίδα δεν έπρεπε να είναι εκεί» αναφέρει χαρακτηριστικά ο Δρ Μιχάλης Κοσμόπουλος, ο οποίος έχει αποκαλύψει στην Ίκλαινα ένα μυκηναϊκό ανάκτορο με πελώριους αναλημματικούς τοίχους, τοιχογραφίες και εξελιγμένο αποχετευτικό σύστημα.

Το ανάκτορο χρονολογείται στην πρώιμη Μυκηναϊκή περίοδο, ωστόσο την εποχή που κατασκευάστηκε αυτή η πινακίδα, ο οικισμός ήταν ένας απλός δορυφόρος της πόλης της Πύλου, έδρας του βασιλιά Νέστορα. Δημιουργείται επομένως το ερώτημα μήπως η γραφή ήταν περισσότερο διαδεδομένη από ό,τι θεωρούνταν ως σήμερα και έτσι αρχαία πινακίδων δεν υπήρχαν μόνον στα μεγάλα κέντρα αλλά και σε δευτερεύοντα.

Να σημειωθεί ότι οι πινακίδες αυτές ήταν ένα είδος αρχείων για την καταγραφή προϊόντων και την διάθεσή τους στο εμπόριο, αφορούσε δηλαδή οικονομικά και λογιστικά θέματα της άρχουσας τάξης. Η διατήρησή τους ήταν για περιορισμένο χρονικό διάστημα γι' αυτό ο ηγλός δεν ψηνόταν αλλά στέγνωσε στον ήλιο. Αυτές που έχουν διασωθεί λοιπόν ως σήμερα οφείλουν την διατήρησή τους στις πυρκαγιές που κατέστρεψαν τα μυκηναϊκά ανάκτορα «ψήνοντας» ταυτόχρονα τις πινακίδες.

Στην προκειμένη περίπτωση όμως μπορεί να υπάρχει άλλη αιτιολογία: «Προφανώς την εποχή εκείνη κάποιος πέταξε την πινακίδα σε κάποιο λάκκο και ύστερα έκαψε τα σκουπίδια του. Μετά η φωτιά τη σκλήρυνε και τη διατήρησε» υποστηρίζει ο κ. Κοσμόπουλος, ο οποίος θα συνεχίσει και φέτος την ανασκαφή στην Ίκλαινα (14 χλμ. βορειοανατολικά της Πύλου) που άρχισε το 1999 αλλά από το 2008 διεξάγεται υπό την Αρχαιολογική Εταιρεία.

Newsroom ΔΟΛ